

Odnowienie doktoratu Profesora Antoniego Gąsiorowskiego

Niewielu jest ludzi, którzy odcisnęli na Rocznikach Historycznych tak znaczące piętno, jak Profesor Antoni Gąsiorowski. Jako redaktor w latach 1987-2002 przejął dziedzictwo po Kazimierzu Tymienieckim (1925-1968) i Gerardzie Labudzie (1968-1986). To Antoni Gąsiorowski zdefiniował ponownie profil naukowy Roczników jako periodyku poświęconego głównie mediewistyce. Swą redaktorską misję realizował zawsze z wielkim zaangażowaniem i poświęceniem, aż do lektury korekt i przeglądania szczołek drukarskich w poszukiwaniu najdrobniejszych nawet uchybień, dbając stale i o poziom merytoryczny, i o staranną oprawę edytorską. Wcześniej już zresztą związany był z Rocznikami jako autor (tu opublikował w 1960 r. swą pracę magisterską) i wciąż wspiera je swymi tekstami.

Okazję to przypomnienia tych dokonań i zasług przyniosło odnowienie doktoratu Profesora Gąsiorowskiego, zgodnie z przyjętą w świecie akademickim formą honorowania przez uczelnie swych najwybitniejszych graduatów. Odpowiednia uchwała władz Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w tej sprawie zapadła 21 II 2017 r. Zbiegło się to w czasie z innym, życiowym jubileuszem, gdyż w tym samym roku, choć nieco później (24 listopada) Profesor obchodził okrągłą 85. rocznicę swych urodzin. Wręczenie stosownego dyplomu doktorskiego dokonało się dopiero 19 I 2018 r., gdyż długo trzeba było do tego przekonywać samego Doktoranta. Uroczystość w Sali Dziekańskiej w Collegium Historicum na poznańskim Morasku odbyła się, na życzenie Jubilata, w kameralnej atmosferze, choć z licznym udziałem Jego przyjaciół i współpracowników oraz przedstawicieli wielu środowisk polskiej historiografii. Spotkanie otworzył prof. Kazimierz Iłski, dziekan Wydziału Historycznego UAM, jako gospodarz miejsca, a w imieniu JM Rektora UAM przemawiała prorektor, prof. Bogumiła Kaniewska. Sylwetkę i dokonania naukowe Prof. Gąsiorowskiego przedstawił obszernie prof. Józef Dobosz, dyrektor Instytutu Historii UAM. Jako reprezentant nielicznego grona uczniów Prof. Gąsiorowskiego mówił Tomasz Jurek. Głos zabierali również profesorowie Przemysław Matusik, zarówno jako wicedyrektor Instytutu Historii UAM, jak i sekretarz generalny Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk (w którym Prof. Gąsiorowski przeszedł cały *cursus honorum* od sekretarza Komisji Historycznej aż po prezesa w l. 1987-1996, a potem członka honorowego), Krzysztof Mikulski, prezes Polskiego Towarzystwa Historycznego (którego Prof. Gąsiorowski był wiceprezesem, a obecnie jest członkiem honorowym) i Tomasz Wiślicz, wicedyrektor Instytutu Historii Polskiej Akademii Nauk (z którym Prof. Gąsiorowski był wiele lat związany). Przemawiał też oczywiście sam Jubilat, wspominając swych własnych Mistrzów i ludzi, którzy towarzyszyli jego naukowej drodze.

Redakcja Roczników Historycznych z radością, satysfakcją i wdzięcznością przyłącza się do wszystkich wypowiedzianych owego dnia gratulacji i życzeń. *Ad multos sequentes annos!*